

Zánkai táncfesztivál

Mint minden évben, idén is Zánkán rendezték meg a XI. Zánkai Gyermekek és Ifjúsági Táncfesztivált és ennek keretében a IV. Diákolimpiát augusztus 13-18 között. A Szarvasi Táncsport Egyesület táncosai is megmérettették magukat ezen a neves versenyen.

A nyár folyamán több edzőtáborban, különórákon vettek részt a versenyzők. Már az iskola befejeztével rengeteg energiát fektettek a gyakorlásba, hogy kellőképpen felkészüljenek egy ilyen rangos versenyre. A fiatalabb korosztály Csajágon töltött egy hetet, az ifjúsági kategóriások pedig négy napot edzhettek Juhász Agnes és Tóth Szilárd vezetésével. Ezekben a táborokon kívül napi 4 órát töltöttek gyakorlással, bemelegítéssel és folyamatos táncolással Pelle András tréner vezetésével. Óriási teher volt ez számukra, de nem hiába, hisz a versenyen meglelt a felkészülés eredménye.

A nyaralással egybekötött fesztiválon nemcsak a táncosok vettek részt, hanem kisebb, még nem versenyző táncosok, felnőttek és barátok. A népes csapat augusztus 12-én indult útnak. A több mint hatórás utazás után jutott egy kis

látta el a versenyzőket, és természetesen ő is biztatott mindenkit. A kedd volt az utolsó nap, amikor 6 páros mutatta be tudását a parketten. A rossz idő és a fáradtság ellenére senkinek sem ment el a kedve a szurkolástól, és a versenyzők is hozták a formájukat, hisz kitűnő eredmények születtek aznap is. Este megünnepeltük a sikereket, de csak visszafogottan, hisz másnap hajnali 4 órakor csörögött a vekker. A hazautazás napja volt. Kora reggel ömlött az eső, mindenki szétázott mire kiértünk az állomásra, de ez senkit sem ijesztett el attól, hogy jövőre ugyanitt találkozunk, ugyanebből a célból.

A versenyzők nevében szeretnénk megköszönni a felkészítő tanárokat és a szülőket kitartó és eredményes munkájukat. A három leg-eredményesebb versenyzőpáros: Tóth Dávid – Melis Bettina, akik

idő, hogy lesétáljunk a Balaton partra. Borzasztó hideg volt, és az idő sem volt strandolásra alkalmas. Másnap már a Junior I. kategóriások „küzdöttek” meg egymással. Az egész napot szurkolással töltöttük és biztattuk a párosokat a legjobb eredmény elérésére. A vasárnap nyugisabbban telt, hisz senki nem táncolt, így végre furdhadtunk a Balatonban, és még napozni is tudtunk. Velünk volt az egyesület művészeti vezetője, egyben standard táncpedagógus,

Junior I. kategóriában standard táncokból a 22. helyen végeztek és 10 pontot hoztak, míg latin táncokból szintén 22. helyezettek lettek, viszont 47 pontot kaptak; Budai Ádám – Pfljosovszky Renáta E ifjúsági standard 6. hely, 29 pont, s ezzel az eredménnyel „átancolták” magukat D ifjúsági kategóriába, így már ebben is indultak, ahol 5 pontot szereztek. E ifjúsági latin kategóriában pedig 14 pontot zsebelhettek be; Kinyik Bálint – Sinka Petra E ifjúsági

Gyurkó László is. A hétfő ennél már izgalmasabban telt, hisz 3 páros versenyzett E Ifjúsági és E Junior kategóriában. Hatalmas kiabálások és örjögépek közepette mérték össze tudásukat a táncosok. Minden kategória selejtezővel kezdődött, majd elődöntővel, középdöntővel és döntővel folytatódott. Idegtépő volt, mikor vége volt egy-egy selejtezőnek, hisz vártuk, hogy kimondják a rajtszámot, mellyel táncosaink versenyeztek. A tánctanárral minden kör után taktikai utasítással

standard 9. hely, 25 pont, D ifjúsági latin 7. hely 31 pont. A többi páros is megálta a helyét, hisz a népes középmezőnyben végeztek. A párosok és kategóriájuk: Tóth Szabolcs – Nagy Alexandra D ifjúsági standard, Mekan Gergeley – Mekan Zsuzsanna D ifjúsági standard és latin, Albert Tibor – Frankó Evelin D junior II. latin, Steycz Márk – Szücs Liliána E junior II. latin, Albert Ádám – Sztancsik Andrea Junior I. latin, Reider László – Darida Dóra D junior II. latin. **Csikós Editna**

Erdélyi képeslapok I.

Üdvözlét Torockóról

Magyar állampolgárokat nem szolgálunk ki... Erdély ma is a magyar turisták legkedveltebb helye... Az idén csupán 65 %-os a szálláshelyek kihasználtsága... December 5. után tömegesen mondták vissza Magyarországról a lefoglalt szállásokat...

Ismerős mondatok a magyar sajtóból. Elindultunk hát - két házaspár, egy szarvasi és egy budapesti - megtapasztalni, mi az igazság. Nem csupán és nem elsősorban a társasutak „kötelező” latinvalóira voltunk kíváncsiak, hanem arra is, hogyan élnek, mit is gondolnak rólunk és a világról a „kinti” magyarok. Íme, néhány képeslap a tapasztalatról.

Első képeslap: Utak

Azt hittük, nem érhetnek meglepetések e téren, hiszen a hat éve kint élő ismerősöktől nagyon pontos tájékoztatást kaptunk. Tévedtünk. A térképen pirossal jelzett utak lehetnek jók is, de rosszak is. A sárga utak már bizonyosan kátyúkkal tarkítottak, kerülgetni kell a lyukakat. Útitársunk (nevezük őt Sz-nek) eddig sztrádához szokott Peugeot-ja fapadosként viselkedett, vezetőjét a szivbaj kerülgette. Minden kátyút személyes ellenségének tekintett. Mondanom sem kell: napóleoni méretű hadsereggel találta magát szemben: egyet kikerült, háromba belehajtott.

Csak némileg kárpótolta a kis letérő után, festői környezetben fekvő Medvebarlang, gyönyörű cseppköveivel, medvecsontvázaival: az Aranyos völgye, kövek közt zubogó vízevel, ligetes, erdős, sziklás völgyével, vízeséseivel, kicsi falvaival. (No és végtelenül ronda ipartelepével.)

Vízés az Aranyos völgyében

Minden képeletet felülmúltak a mellékutak. Ha valaki nem akart tengelytöréssel hazakerülni, legfeljebb 10-20 km-es sebességgel hajthatott. Az autósok egyaránt használták az út jobb és bal oldalát, melyik volt éppen járható. A „szédítő” sebesség miatt az összeközös veszélye nem fenyegetett. A Torockóra bevezető mellékút (8 km) bejárása több mint fél órát igényelt. Az áradat helyenként teljesen elmosta az útburkolatot, helyenként az utat is. De másutt sem volt jobb a helyzet. (Mi hátul csak elvontunk, azonban „sofőrünk” tragikus idegállapotban érkezett a falu központjába.)

Második képeslap: Faluturizmus I.

Torockón előre lefoglalt szállásra érkeztünk - volna. Ha a szarvasi szállásadó megbízottja nem adta volna oda másnak. Helyette kaptunk egy-egy szobát egy „kezdő” szállásadónál. Ilonka néni kezei tördelve szabaddokozott szegénységükért. Bevezetett az évtizedek óta (az is lehet, hogy soha) nem használt „tisztaszobába”. Valóban tiszta volt. Szalmazsákos és sodronyos ágak, nyomott levegő. Ha az utcára nyitottunk ablakot, onnan, ha az udvarra mentünk, az istállóból áradt a tömény trágyaszag. A fürdőszoba viszont ragyogó volt, néhány nappal előbb készült el, az udvari fészerből választották le. Igaz, ablaka az istállóra nyílt, egy lépcsőn és a gazdasági udvaron át lehetett megközelíteni. A pesti házaspár már az első napon menekülőre fogta volna, de nem volt térerő, így nem tudtak szállást rendelni a következő „állomáson”. Kár lett volna elmenni, sokat tapasztaltunk.

Másnap Ilonka néni zavarra oldódott. Megtudtuk, hogy évek óta özvegyen él mintegy 20 000 forintnyi nyugdíjjal. Sokaknak még ennyijük sincs.

(És mégis: sorsa ellen zúgóldó emberrel egész idő alatt nem találkoztunk! Ez nem beletörődés és meghunyászkodás, hanem va-

lamilyen - a Tamási Áron könyvekben olvasható - bölcs derű. Ezek az emberek megtanulták nyolc évtized alatt a segítség nélküli túlélés művészetét. Tanulhatnánk tőlük. Nemcsak ezt, sok minden mást is!)

Kiegészítő jövedelme a tehén, de már nem nagyon bírja tartani, ezért próbálkozik a vendégfogadással. Édesanyja nyolcvanon felüli idős asszony. Minden reggel és este elfőtt, elvitte a frissen fejt tejet. Ebből és a kiskertből él.

- Szerencsére még bírja magát - mondta Ilonka néni. Azt is elmondta, hogy Torockó büszkesége, a Székelykő valamivel magasabb, mint a mi Kékesünk (1200 m). Lentről megmászhatatlanul meredeknek tűnt a kopár sziklatömb. Nevezetessége, hogy itt kétszer kel fel a nap, csak bizonyos időszakokra és bizonyos látószög-ekre érvényes. Most éppen a hegycsúcs fölött vonult el a fényes gömb.

Néhány nap múlva már bizonyosan kétszer kel fel, mert a csúcs mögé bújjik - világosított föl minket házigazdánk. Beszámolt az Erdélyt sújtó hatalmas esőzésről is.

Csak úgy zúdult ránk a víz a Székelykőről. Soha nem láttunk még ilyet. Hatalmas sziklátakat görgetett, majd végigvágatott a falu utcáin. Elmosta az útburkolatokat, előntötte a pincéket. A házakat nem bántotta.

Töle tudtuk meg azt is, hogy a csúcs felszerelés nélkül is megmászható - volt. Hogy most milyen, azt nem lehet tudni. Azt mondták, akik fönt jártak, hogy a csapás járhatatlan, elmosta a víz.

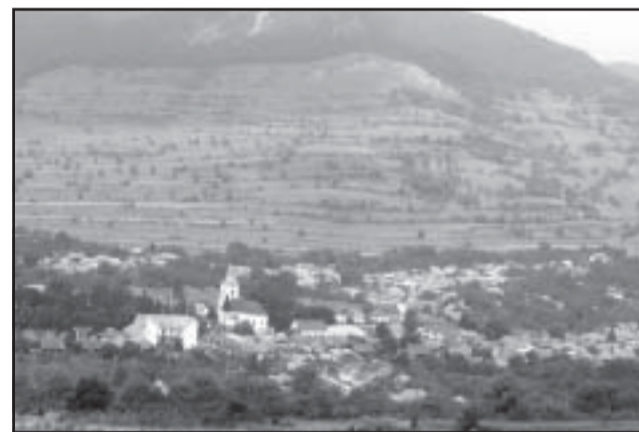
A Székelykő - ahol kétszer kel fel a nap

Nekivágtunk a hegynek. (Mert ott volt.) Mintegy kétszáz méter után a csapás valóban véget ért. A hőlgyek visszafordultak, mi elkezdtük a kapaszkodást a sziklákra. Közben lettországi turistákkal találkoztunk, akik hullámokban érkeztek lefelé - ki hol adta fel. Úgy 800 méter körül végre olyanok jöttek, akik már jártak fent a csúcson. 900 méternél a sziklák járhatatlanná váltak, mert váratlanul egy forrás bukkant elő a kövek közül. A kitérő meredek, csuszós, köves-füves terület volt. Egy magyar turista hölgy nadrágfélékkel, kezeivel görcsösen kapaszkodva araszolt lefelé. Keze-lába remegett.

- Bepánikoltam! Már legalább hatszor jártam fenn, de most először bepánikoltam - válaszolta kérdésünkre. - Itt egy viszonylag könnyű sétaút volt, de eltűnt, elmosta a víz. Feljebb folytatódik a régi. Nincs már messze a tető.

A beszélgetés láthatóan jót tett neki: remegése elmúlt, újból nekiindult a lejtőnek. Némi tanakodás után kapaszkodtunk tovább. Nem sokára elértük a „sétautat”. Valóban könnyen járható volt. Megnéztük, hová bújjik a nap a falu felől.

Este végigjártuk a falu ténhrágyával burkolt utcáit. Nagyon régi település, lakói a 11. században alapították, később kiváltságlevellet is kapott. Valaha népviseletéről volt híres, mára „globalizálód-tak”. Egy állami és két magánmúzeuma őrzi a népművészet emlékeit. Főterén bővízü forrás csorog, medencéjében furdóztak a helyi gyerekek. A házak homlokzata jellegzetes, gondozott, egységes. 1704-ben égették fel az osztrákok a falut, ezután építették újjá, és maradt fönn napjainkig. Majdnem minden háznak van egy alagsóra. Itt a pince, a raktár, de lakják is ezt a szintet. (Ilonka néni is idehúzódott.) Az utcára nyílik a pince boltives, kétszárnyú ajtaja. Van egy kevéssé látványos erődtemploma. Temetőjét a hegyoldalba telepítették. Elhanyagolt, csak gyalogszerrel közelíthető meg. Ottjártunkkor épp egy 19 éves fiatallembert temettek, aki diszkózás után rejtélyes körülmények között fulladt egy patakba. Hat ember vitte a koporsóját a hegyoldalba.

Torockó - a Székelykőről

A falu mára felkapott lett: minden második ház vendégeket fogad, s a szerencsések az udvar végén frissen felhúzott, korszerűen berendezett szobákban kaphatnak szállást és félpanziót, a hazai árákhoz viszonyítva olcsón. Most is teltházos volt a falu, találkoztunk egy szarvasi kirándulókat szállító busszal is. (A szállásunkat szervező hölgy már „profi”: örülhettünk, hogy egyáltalán kerített másik szállást. Bár nála étkezünk, mérsékelt udvariassággal kezelt bennünket. Amikor megkértük, hogy a trágyaillattól mentes kertjében leülhettünk-e beszélgetni, határozott „nem”-mel válaszolt.)

- F -

(Folytatjuk)

AUGUSZUSI AKCIÓ

Merinói gyapjú akció!

Birkagyapjú akció:	
- derékálj (90x200cm)	12.400.-
- takaró (150x200cm)	14.900.-
- mágnese derékálj	22.300.-
- 3 részes garnitúra	35.000.-
- pálmamintás garnitúra	37.900.-
MÁGNES LEPEDŐ 9.900.-	

Fenyő bútor akció:	
- 90x200 CM-ES ÁGKERET	38.900.-
- 180-200 CM-ES ÁGKERET	58.900.-
- ÁGYRÁCS	14.900.-
- MOTOROS ÁGYRÁCS	93.800.-

Bárány gyapjú akció:	
- NATÚR, CSIKOS MINTÁS GARNITÚRA	44.900.-
- ORIGÓ, LEVELES MINTÁS GARNITÚRA	49.900.-

Békéscsaba, Petőfi u. 2.

TEL.: 66/442-967

Békéscsaba TESCO ÁRUHÁZ

AZ ÜZLETSORON TEL.: 66/453-943.